

UNIVERSITATEA
BABEȘ-BOLYAI

DIPARTIMENTO
DI SCIENZE AZIENDALI
MANAGEMENT
& INNOVATION SYSTEMS

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI SALERNO

DIPARTIMENTO DI SCIENZE AZIENDALI - MANAGEMENT & INNOVATION
SYSTEMS

BABES-BOLYAI UNIVERSITY

FACULTY OF ECONOMIC SCIENCE AND BUSINESS ADMINISTRATION

ACCOUNTING DEPARTMENT

PhD IN
MANAGEMENT AND INFORMATION TECHNOLOGY
&
ACCOUNTING

Rezumatul Tezei

*O Investigatie Comparativ – Calitativa Privind Dezvoltare Raportarilor
Integrate: Cazul Companiilor de Stat din Europa*

PhD Supervisors:

Prof. Francesca Manes-Rossi – University
of Salerno – Italy

Prof. Adriana Tiron-Tudor- Babes-Bolyai
University- Romania

PhD student

Gianluca Zanellato

2019

Index

Abrevieri	1
Rezumatul Tezei	1
Introducerea Tezei	2
PARTEA ÎNTÂI: Informații ale Raportării Integrate de la Dezbaterile Academice Internaționale	6
Capitolul 1: Raportare Integrată: o Revizuire a Literaturii Extinse	6
1.1. Introducere	6
1.2. Revizuirile Anterioare ale Literaturii	8
1.3. Revizuirea Metodologiei	15
1.4. Analiza Cantitativă	19
1.5. Analiza Calitativă	20
Capitolul 2: Conținutul Raportării Integrate	22
2.1. Raportarea Integrată & Capitalul Intelectual	22
2.2. Perspectiva Raportării Integrate, Aprecieri, Critici	25
2.3. Materialitate, Creare de Valoare, Relevanța Părților Interesate și Divulgarea prospectivă: Prospectivele Internaționale	29
Capitolul 3: Incentive Interne-Externe Pentru Adoptarea Raportării Integrate	36
3.1. Raportarea Integrată și Mecanismul Intern al Schimbării	36
3.2. Raportarea Integrată în Sfera Publică	37
3.3. Adoptarea Raportării Integrate în alte Tipuri de Organizații	40
3.4. Studii de Caz Explorative și Studii Experimentale	41
3.5. Adoptarea Raportării Integrate: Studii de Caz	43
Capitolul 4: Dezvăluirea Raportării Integrate, Studii Calitative și de Conformitate	47
4.1. Determinanții Adoptării Raportării Integrate: Perspectivele Internaționale	47
4.2. Raportarea Integrată în Peisajul Sud-African: Determinanți, Dezvăluiri, Performanța Calitativă și Financiară	50
4.3. Dezvăluirea Raportării Integrate: Perspective la Nivel Național	59
4.4. Dezvăluirea și Calitatea Raportării Integrate: Nivele și Determinanți	62
Concluzii partea întâi	66
PARTEA A DOUA: Evidențe Empirice Legate de Raportarea Integrată în Întreprinderile Europene Deținute de Stat	74
Capitolul 5: Întreprinderile Deținute de Stat și Raportarea Integrată: and IR: Analiza longitudinală a Alinierii Exploratorii	74
5.1. Introducere	74
5.2. Întreprinderile Deținute de Stat între Sectorul Public și Privat și Nevoia de Legitimare	76
5.3. Metodologie	81
5.3.1. Selectarea Eșantionului	81
5.3.2. Analiza Datelor	83
5.4. Discuții și Rezultate	86
5.5. Concluzii	93
Capitolul 6: Cultura Națională și Alinierea Raportării Integrate: Abordarea Analizei Calitativ Comparată	96
6.1. Introducere	96
6.2. Dimensiunea Culturală Modelând Așteptările de Legitimare	98
6.3. Metodologie	102
6.3.1. Abordare Diversă a Analizei Calitativ Comparată	102

6.3.2. Procesul de Calibrare	107
6.4. Discuții și Rezultate.....	111
6.5. Concluzii	124
7. Capitolul 7: Alinierea Raportării Integrate și Caracteristicile Corporative ale Întreprinderilor Deținute de Stat	127
7.1. Introducere.....	127
7.2. Legitimitate, Caracteristici Corporative & Calibrare	128
7.3. Discuții și Rezultate.....	134
7.4. Concluzii	147
Concluzii ale Tezei	150
Contribuții ale Tezei	154
Referințe.....	157
Anexa 1	171
Anexa 2a.....	172
Anexa 2b.....	172
Anexa 3a.....	173
Anexa 3b.....	173
Anexa 4a.....	174
Anexa 4b.....	174
Anexa 5a.....	175
Anexa 5b.....	175
Anexa 6a.....	176
Anexa 6b.....	176
Anexa 7a.....	177
Anexa 7b.....	177
Anexa 8.....	178
Anexa 9.....	178
Anexa 10.....	179
Anexa 11.....	179
Anexa 12.....	180
Anexa 13.....	180

Titlu:

O Investigatie Comparativ – Calitativa Privind Dezvoltare Raportarilor Integrate: Cazul Companiilor de Stat din Europa

Cuvinte-Cheie: Raportare Integrată, Întreprinderi Europene Deținute De Stat, Fuzzy-Set Analiză Calitativă Comparată, Dimensiuni Culturale, Caracteristici Ale Întreprinderilor

Rezumatul Tezei

Teza de doctorat se dezvoltă pe fluxul de cercetare care investighează dezvoltarea rapoartelor corporative. În particular, cercetarea se concentrează asupra raportării integrate (IR), care a devenit un subiect aprig al dezbaterii academice în ultimii ani. În ciuda atenției pe care acest subiect a primit-o, există mai multe domenii care necesită o atenție suplimentară. Având în vedere concentrarea pe organizațiile listate și pe furnizorii de capital financiar din cadrul Cadrului Internațional de Raportare Integrată (IIRC, 2013), nu este o surpriză faptul că majoritatea contribuțiilor disponibile în literatura de specialitate sunt axate pe Întreprinderi Multinaționale și Companiile Listate la Bursă.

Academicienii au abordat fenomenul IR dintr-o varietate de perspective. Unii autori își atribuie motivația de a se implica în cercetarea din domeniul IR cu privire la schimbările climatice (Dragu și Tiron-Tudor, 2014; Brown și Dillard, 2014), în timp ce alții citează schimbarea raportării corporative ca răspuns la criza din 2008 (Eccles & Krzus, 2010; Lai et al., 2016).

Dintr-o altă perspectivă, academicienii au fost interesați de concentrarea extinsă a acestui nou instrument de raportare, întrucât raportarea financiară tradițională prezintă câteva limitări și trebuie reînnoită pentru a răspunde unei game mai largi de părți interesate (Cheng et al., 2014; Adhariani & de Villiers, 2018). În consecință, de Villiers și colab. (2017) au susținut că, combinarea crizei financiare și a globalizării a exacerbă limitele sistemului actual de raportare financiară. În acest sens, așa cum am menționat mai sus, savanții s-au concentrat asupra companiilor listate la bursă, adică asupra sectorului privat. Prin urmare, prima parte a tezei prezintă o investigație aprofundată a literaturii prin combinarea a două baze de date internaționale majore, pentru a oferi o imagine largă asupra stării dezvoltării dezbaterilor academice în domeniul IR.

Scopul revizuirii literaturii, în acest sens, este multiplu. Întrucât pune bazele prezentei teze, dar și investighează ce organizații au fost investigate, prin care metodologii și care sunt domeniile în care cadrele universitare ar trebui să-și orienteze atenția. Revizuirea de literatură propusă este

diferită de cea existentă în literatura de specialitate, întrucât este axată în principal asupra înțelegerii organizațiilor care au nevoie de o atenție suplimentară, precum și a metodologiilor utilizate. Având în vedere numărul mare de studii analizate, revizuirea este în continuare divizată în scopuri de claritate. Prin urmare, prima parte a tezei este structurată în trei mari capitole care grupează, în fiecare, studii similare în conformitate cu metodologiile, domeniile de studiu și conținutul investigat.

Revizuirea literaturii inclusă în prezentul studiu acoperă cel mai mare interval de timp, întrucât cel existent este limitat la un interval de timp de cinci ani. Într-o modalitate similară, analiza literaturii include de două ori studiile pe care ceilalți autori le-au făcut. Cu toate că, cele mai fine implicații ale revistei de literatură sunt multiple: (1) demonstrează că savanții cercetează în principal doar întreprinderile multinaționale. (2) Interesul universitarilor este orientat în principal către companiile listate de la Bursa de Valori din Johannesburg. (3) Raportul Integrat promovată de Consiliul Internațional de Raportare Integrată este adesea înțeles greșit și confundat cu alte tipuri de rapoarte, similar instrumentului recent dezvoltat. (4) Savanții se bazează în mare parte, dacă nu, în totalitate, pe Analiza Regresiei Multiple pentru a demonstra influențele asupra unei variabile determinate la un fenomen dat (adoptarea / dezvoltarea / calitatea IR) și (5) oferă o imagine clară a utilizării Cadrul Integrat de Raportare de către alte organizații, care nu au fost preconizate în primul rând atunci când cadrul a fost elaborat pentru prima dată. Prin urmare, contribuțiile analizei de literatură incluse în teză sunt evaluarea critică a lipsei de interes pentru organizațiile determinate și metodologiile adoptate.

Preluată din lipsa informațiilor apărute în literatură, a doua parte a tezei sporește în continuare dezbaterile academice IR în cazul Intreprinderilor Deținute de Stat (IDS), deoarece țesutul economic este compus din diferite forme de organizare, la fel de importante ca organizațiile private. În acest sens, această teză își propune să investigheze în profunzime unul dintre domeniile pe care savanții l-au lăsat în mare măsură neadresat în timpul dezbaterii IR. În acest sens, dezvoltarea IR, precum și răspândirea sa la nivel mondial au determinat întreprinderile de stat să ia în considerare adoptarea acestor instrumente de raportare pentru nevoile lor de comunicare corporativă.

Există diverse motive pentru a ne concentra pe această nișă organizațională. În primul rând, acest tip de organizație este extrem de important pentru economie, deoarece, la nivel mondial, IDS angajează milioane de oameni și se estimează că valorează peste 750 de miliarde de dolari

(Christiansen, 2011). În al doilea rând, aceste organizații, prin utilizarea resurselor publice, creează valoare publică în timp ce operează într-un mod antreprenorial (Greiling et al., 2015) și, prin urmare, trebuie examinat modul în care contribuie la dezvoltarea bunăstării publice (Greiling & Grüb, 2014). În consecință, în cazul IDS-urilor, utilizarea IR pentru a comunica crearea valorii poate fi considerată un instrument relevant pentru îmbunătățirea transparenței și responsabilității, precum și pentru dezvoltarea implicării părților interesate (Kastikas et al., 2017). În al treilea rând, având în vedere compoziția lor de proprietate, IDS se confruntă cu provocări de responsabilitate care uneori sunt estompate (Luke, 2010). În acest sens, nevoia de a opera în baza „contractului social” (Deegan, 2002; Setia et al., 2015) este puternică. În al patrulea rând, studiile care acoperă această nișă de organizații sunt încă reduse.

Prin urmare, prezenta teză acoperă o parte a dezbaterii în curs de utilizare a IR și contribuie la dezvoltarea acestei dezbateri. În acest sens, teza oferă o investigație aprofundată a întreprinderilor deținute de stat din Europa, respectând călătoria lor de la apariția oficială a Cadrului Internațional de Raportare Integrată și cercetând modul în care combinația de condiții diferite a determinat organizațiile hibride să urmeze cadrul. În acest sens, eșantionul investigat reprezintă o schimbare în ceea ce privește organizațiile cercetate în dezbaterea de raportare integrată. Ancheta întreprinderilor de stat poate rezulta deosebit de relevant, deoarece aceste organizații acționează ca și companii private în timp ce creează valoare publică (Greiling et al., 2015). În consecință, așteptările sociale sunt mai mari pentru întreprinderile de stat, având în vedere linia încețoșată care pune astfel de organizații pe o margine de ceață la granița dintre sfera publică și privată. Având în vedere particularitatea întreprinderilor deținute de stat, implicațiile legate de adoptarea raportării integrate pot fi multiple și, prin urmare, aceste organizații au nevoie de o atenție suplimentară. În ciuda concentrării semnificative, acordate de academicieni, către companiile listate sau întreprinderile multinaționale; există o adoptare semnificativă de raportare integrată de către întreprinderile de stat, la nivel european. În această ordine de idei, prezenta teză, care investighează raportarea integrată în cazul întreprinderilor deținute de stat expune aspecte relativ neadresate ale tendinței de raportare corporativă relativ nouă.

În plus, rezultatele analizei longitudinale demonstrează o înțelegere mai profundă a întreprinderilor de stat către Cadrul Internațional de Raportare integrată, în comparație cu studiile existente pe organizații private. În ciuda adoptării semnificative a raportării integrate de către

întreprinderile de stat în practică, savanții nu au dedicat suficientă atenție modului în care aceste organizații își elaborează raportul conform Cadrului internațional de raportare integrată.

A doua parte a tezei prezintă partea empirică, formată din trei investigații menite să înțeleagă alinierea rapoartelor IDS la cadrul internațional de raportare integrată și caracteristicile culturale și corporative care influențează astfel de niveluri. În consecință, al cincilea capitol, se concentrează pe recunoașterea IDS-urilor europene în urma călătoriei IR prin investigarea bazei de date internaționale IR, folosind definiția OECD (2015) a IDS-urilor. În plus, capitolul investighează măsura în care IDS-urile europene și-au aliniat rapoartele la Cadrul Internațional de Raportare Integrată. Prin urmare, analiza acoperă o perioadă de cinci ani, începând cu 2013, când a fost lansat cadrul oficial, până în 2017. Capitolul se concentrează mai degrabă pe aliniere decât pe conformitate, având în vedere caracterul voluntar al IR. În ceea ce privește alinierea la IR, capitolele urmăresc să răspundă la una dintre numeroasele întrebări care sunt încă deschise în literatura de specialitate, care este legată de înțelegerea modului în care organizațiile se adaptează și răspund la cadru. Analiza demonstrează o creștere continuă a alinierii și, în special, evidențiază o înțelegere mai largă în comparație cu studiile existente axate pe sectorul privat. Cu toate acestea, IDS prezintă în continuare probleme similare în legătură cu noile cerințe ale cadrului (adică, dezvoltarea informațiilor de viitor). În acest sens, rezultatele arată o aliniere din ce în ce mai mare la cadrul propus de IIRC, care indică utilizarea IR ca strategie pentru a răspunde schimbărilor și așteptărilor față de IDS european. Un factor care indică apariția unui decalaj de legitimitate este reglementarea europeană privind informațiile nefinanciare (EUD, 2014).

Într-o anumită măsură, alinierea din ce în ce mai mare poate fi văzută ca o încercare de legitimare într-un context în care așteptările societății ar putea suferi modificări și, prin urmare, pot crea un decalaj de legitimitate între părțile interesate și IDS.

Mai mult, IDS-urile cercetate au demonstrat o preferință față de diferitele conținuturi ale IIRF, deoarece aceste conținuturi ajută organizațiile în comunicarea utilizării resurselor și a guvernării, precum și a modului în care resursele sunt transformate prin activitatea organizației. În același sens, s-au găsit rezultate similare pentru scoruri mai mici de aliniere. În general, IDS-urile europene au demonstrat o înțelegere mai profundă a cadrului decât companiile incluse în alte studii (Rupley et al., 2017; Ghani et al., 2018; Nakib & Dey, 2018), deoarece s-au găsit un nivel moderat de aliniere. În ciuda relevanței IDS-urilor (Greiling et al., 2015), organizațiile care lucrează în sectorul „Petrol și gaze”, care este un sector de mediu sensibil, au obținut scoruri de aliniere chiar

peste 0,50. Pe de altă parte, cele mai mari scoruri de aliniere s-au găsit în organizațiile aparținând sectorului „financiar”, ceea ce indică o încercare suplimentară de a respecta normele sociale și așteptările părților interesate având în vedere relevanța sectorului (Sofian și Dumitru, 2017).

În plus, cercetarea demonstrează adoptarea generală a liniilor directoare GRI, precum și asigurarea de către firma de audit Big Four, care poate fi considerată o încercare suplimentară de a demonstra respectul pentru normele sociale și așteptările părților interesate. De asemenea, adoptarea pe scară largă a ghidurilor GRI demonstrează o încercare susținută a organizațiilor de a dezvolta IR.

Al șaselea capitol adoptă scorurile de aliniere care rezultă din analiza inclusă în capitolul cinci și investighează modul în care aceste rezultate sunt influențate de dimensiunile culturale ale lui Hofstede. Ancheta adoptă o abordare metodologică diferită, cu scopul de a oferi o imagine mai largă a influențelor culturale asupra scorurilor de aliniere. În consecință, metodologia adoptată este Analiza Comparativ Calitativă, care are un element de noutate în cercetarea contabilității; după cum a fost stabilit în capitolul 1, literatura se bazează pe analiza regresiei multivariate. Decizia de a adopta o astfel de metodologie este motivată de influența pe care o au dimensiunile culturale asupra comportamentului societății. Prin această metodologie, combinația de influențe culturale apare printr-o analiză a suficienței, care prezintă modul în care combinația diferitelor condiții duce la rezultat. Alte studii au investigat deja relația dintre adopția IR și calitatea IR cu dimensiunile culturale (García-Sánchez et al., 2013; Vitolla et al., În presă), obținând rezultate similare. Acest capitol demonstrează că alinierea nu este determinată mai mult de o dimensiune culturală, ci, în schimb, cooperarea dimensiunilor culturale influențează așteptările sociale și, la rândul său, alinierea IDS. În consecință, capitolul demonstrează modul în care compoziția diferitelor dimensiuni culturale și, uneori, chiar dimensiuni opuse, determină dacă IDS-urile au aliniat IR. Această contribuție oferă o perspectivă diferită asupra modului în care alinierea IR este influențată de dimensiunile culturale propuse de Hofstede (1984) și Hofstede et al. (2005), adăugând la literatură o abordare metodologică distinctă și, în acest sens, răspunzând apelului Woodside (2013) de a trece dincolo de MRA în contabilitate. Metodologia utilizată permite explicații ale combinațiilor de cauzalitate conjuncturală și soluții echifinale, deoarece mai multe combinații de dimensiuni culturale conduc la același rezultat (Schneider & Wagemann, 2012), ceea ce în cazul acestui studiu particular este esențial pentru a înțelege modul în care dimensiunile culturale operează în tipare diferite pentru a duce la același rezultat.

Dintr-o perspectivă teoretică, contribuția actuală demonstrează că așteptările de legitimitate (Deegan, 2002; Setia et al., 2015) sunt modelate de o compoziție cu dimensiuni culturale diferite, care la rândul lor modelează așteptările sociale și, prin urmare, răspunsul IDS la anumite socializări depind de mentalitatea culturală. În acest sens, rezultatele demonstrează că nu există o dimensiune culturală exclusivă care să conducă la IIRFas ridicat (condiție necesară). Prin urmare, propunerea 1a nu este acceptată; deși există două condiții diferite în 2014 și 2017 care duc la absența rezultatului, respectiv PD și MAS; care confirmă parțial propoziția 1b. În plus, rezultatele arată un context mai complex al dimensiunilor culturale care determină un nivel ridicat de IIRF, deoarece prin comunicarea corporativă IDS trebuie să demonstreze că acționează în conformitate cu dorințele unei game largi de părți interesate, mai degrabă decât în favoarea unuia în special.

Analiza suficienței prezintă rețete diferite de dimensiuni culturale care duc la scoruri ridicate ale IIRFas, arătând, în acest fel, așteptările culturale distincte care determină contractul social (Setia et al., 2015) la care organizațiile trebuie să adere. În plus, condițiile de bază (Fiss, 2011) identificate în anii diferiți demonstrează că absența PD este o afecțiune care provoacă IIRFas ridicat, care leagă multe dintre țările investigate, la fel ca și absența MAS, care este reprezentată de feminitate. În plus, se poate considera că prezența LTO duce la scoruri ridicate de aliniere IR în diferite țări. Între timp, variația în termeni de IIRFas este determinată în special de prezența unor IDV și LTO puternice și, de asemenea, conformației feminine, ceea ce demonstrează modul în care este determinată creșterea termenului de aliniere. Mai mult, anul 2017 a prezentat un peisaj diferit de condiții care au determinat un nivel ridicat de IIRF, în sensul că scorurile de aliniere ridicate au fost cauzate de condiții culturale diferite. Acest lucru a fost legat de creșterea din punct de vedere al alinierii și, prin urmare, soluțiile demonstrează modul în care s-au ajuns la aceste scoruri mari. Se poate presupune că intrarea în vigoare a Directivei UE privind informațiile nefinanciare din 2014 a dus la creșterea IIRFas, care a fost, la rândul său, motivată de așteptările sociale.

Prin urmare, prezentul studiu oferă o perspectivă diferită față de literatura existentă, deoarece scorurile mari ale IIRFas au fost găsite în țări cu masculinitate și individualism puternic, contrar studiilor anterioare (García-Sánchez et al., 2013; Vitolla et al., În presa). Cu toate acestea, în aceeași analiză, rezultatele anterioare (García-Sánchez et al., 2013; Vitolla et al., În presă) au fost confirmate. Aceste dezacorduri se datorează metodologiei adoptate, care explică într-un mod

mai holistic cum sunt obținute IIRFa ridicate, chiar dacă explică un singur caz. Acest lucru demonstrează modul în care cultura în complexitatea sa multidimensională (van der Laan Smith et al., 2005) poate explica, fără a exclude anumite aspecte culturale (de ex. IDV), rezultate similare în diferite țări și, în consecință, să confirme conceptul de relații asimetrice complexe în economia. În acest sens, fsQCA acționează ca un instrument perfect pentru a capta relații complexe care apar în viața reală.

Al șaptelea capitol își propune să investigheze ce caracteristici ale companiei determină faptul că IDS-urile au scoruri de aliniere ridicate și cum fac acest lucru. Scorurile sunt cele obținute în capitolul 2, iar metodologia este aceeași cu cea aplicată în capitolul 3. Cu toate acestea, utilizarea acestei metodologii în cazul prezentului capitol este motivată de diferitele perspective apărute din literatura de specialitate, care arată divergențe în caracteristicile corporative care determină adoptarea și dezvoltarea IR (Frías-Aceituno et al., 2013; Frías-Aceituno și colab. 2014; Vaz et al., 2016; Fiori et al., 2016; Lai et al., 2016; García-Sánchez et al., 2019). În plus, acest capitol include, ca element de noutate, o variabilă care indică în ce măsură compania încearcă să mențină legitimitatea și să funcționeze în conformitate cu așteptările sociale. În acest sens, variabila este compusă din suma aplicării liniilor directoare voluntare, în acest caz, aplicarea ghidurilor inițiativei globale de raportare și a cadrului internațional de raportare integrat, asigurarea informațiilor nefinanciare incluse în raport și dacă asigurarea este făcută de una dintre companiile de audit ale celor patru mari. Acest comportament poate fi văzut ca o încercare de legitimare, demonstrând unei game largi de părți interesate că organizațiile acționează conform normelor și așteptărilor sociale. Rezultatele arată că există diferite căi de aliniere IR ridicate, deoarece organizațiile diferite au motivații diferite.

Analiza condițiilor necesare demonstrează că apariția rezultatului a fost legată de prezența profitului în 2013, dar pentru restul anilor analizați rezultatul a fost obținut doar printr-o combinație largă de condiții, în timp ce condițiile semnificative au apărut în ani diferiți (Álvarez - Coque et al., 2017). Condițiile semnificative recurente au fost în principal două: (2013, 2014 și 2017) Orientările și Asigurarea (2013, 2015 și 2017). Între timp, pentru îmbunătățirea IIRFas, condiții semnificative sunt Proprietatea și, de asemenea, Orientările și Asigurarea. Reapariția dimensiunii și aplicarea liniilor directoare și a asigurării reprezintă un semn clar de legitimitate, în calitate de organizații cu impact mai mare (Patten, 1992), urmând liniile directoare existente (Setia et al., 2015) și îmbunătățirea credibilității date de asigurare (Rivera -Arrubla et al., 2017) încearcă

să-și demonstreze conformitatea cu normele și așteptările sociale (Dowling & Pfeffer, 1995) pentru a menține contractul social existent (Guthrie & Parker, 1989).

Pe de altă parte, analiza suficienței subliniază, în cel mai bun mod, căile complexe urmate de fenomene sociale și economice (Ragin, 2009; Schneider & Wagemann, 2012), deoarece, pentru toți anii cercetați, nu există o soluție egală cu celelalte. . Această diversitate demonstrează că caracteristicile corporative, în continuă schimbare, afectează scorurile de aliniere față de FII. Aceste influențe sunt, până la urmă, combinate între ele printr-o gamă largă de combinații posibile, care sunt toate orientate spre menținerea accesului organizației la resursele naturale (Dowling & Pfeffer, 1975). În plus, analiza de schimbare exprimă într-un mod holistic combinația de condiții interne care au dus la o creștere a scorurilor de aliniere. În acest sens, soluțiile propuse acoperă posibilități diferite pentru apariția rezultatului, de asemenea, în cazuri contradictorii, în care numărul de angajați a scăzut și a crescut, precum și în cazuri cu absența sensibilității sectorului și absența liniilor directe și a asigurării.

De remarcat este demonstrarea modului în care o metodologie diversă, provenită din alte domenii precum știința politică sau marketingul, poate dezvolta o înțelegere suplimentară aducând un punct de lumină diferit fenomenelor de raportare integrată. În acest sens, implicația teoretică asupra teoriei legitimității, pornind de la rezultatele care au rezultat din aplicarea metodologiei menționate mai sus, evidențiază modul în care strategiile de legitimitate orientate spre conservarea contractului social pot avea loc în ciuda situațiilor diverse cu care se confruntă organizațiile. În acest sens, implicațiile teoretice luate în considerare în lucrările anterioare demonstrează, într-adevăr, modul în care unele variabile duc la comportamente orientate spre legitimitate, deși acestea nu surprind componența diferitelor aspecte care duc la astfel de practici. Prin urmare, teoria legitimității beneficiază prin adoptarea unei analize comparative calitative, întrucât comportamentul de legitimitate este rezultatul mai multor circumstanțe ale organizațiilor.

În această ordine de idei, contribuțiile incluse în teză nu sunt privite ca un impact separat asupra domeniului, ci mai degrabă ca o contribuție conexasă care are drept scop conducerea dezbaterii academice într-un domeniu divers și prin observarea tendinței de raportare integrată printr-o altă lentilă. .

În cele din urmă, întreaga teză adaugă corpului de cunoștințe o perspectivă distinctă care expune modul în care o nișă particulară a organizațiilor adoptă un instrument de raportare recent și, în același timp, oferind un mod suplimentar de analiză a acestor fenomene.

Partea finală a tezei rezumă concluziile generale ale fiecărui capitol, precum și oferă câteva considerații cu privire la rezultatul întregului studiu.

Surse:

1. Adhariani, D., & de Villiers, C. (2019). Integrated reporting: perspectives of corporate report preparers and other stakeholders. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, 10(1), 126-156.
2. Álvarez-Coque, J. M. G., Mas-Verdú, F., & Roig-Tierno, N. (2017). Technological innovation versus non-technological.
3. Brown, J., Dillard, J. (2014). Integrated reporting: On the need for broadening out and opening up. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 27(7), pp. 1120 – 1156.
4. Cheng, M., Green, W., Conradie, P., Konishi, N., & Romi, A. (2014). The international integrated reporting framework: key issues and future research opportunities. *Journal of International Financial Management & Accounting*, 25(1), 90-119.
5. Christiansen, H. (2011), "The Size and Composition of the SOE Sector in OECD Countries", OECD Corporate Governance Working Papers, No. 5, OECD Publishing, Paris.
6. De Villiers, C., Venter, E. R., & Hsiao, P. C. K. (2017). Integrated reporting: background, measurement issues, approaches and an agenda for future research. *Accounting & Finance*, 57(4), 937-959.
7. Deegan, C. (2002). Introduction: The legitimising effect of social and environmental disclosures—a theoretical foundation. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 15(3), 282-311.
8. Dowling, J., & Pfeffer, J. (1975). Organizational legitimacy: Social values and organizational behavior. *Pacific sociological review*, 18(1), 122-136.
9. Ioana, D., & Adriana, T. T. (2014). Research agenda on integrated reporting: new emergent theory and practice. *Procedia Economics and Finance*, 15, 221-227.
10. Eccles, R. G., & Krzus, M. P. (2010). *One report: Integrated reporting for a sustainable strategy*. John Wiley & Sons.
11. EU Commission. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as Regards Disclosure of Non-Financial and Diversity Information by Certain large Undertakings and Groups; EU Commission: Brussels, Belgium, 2014; pp. 1–9.

12. Fiori, G., di Donato, F., & Izzo, M. F. (2016). Exploring the effects of corporate governance on voluntary disclosure: An explanatory study on the adoption of integrated report. In *Performance measurement and management control: Contemporary issues* (pp. 83-108). Emerald Group Publishing Limited.
13. Fiss, P. C. (2011). Building better causal theories: A fuzzy set approach to typologies in organization research. *Academy of management journal*, 54(2), 393-420.
14. Frias-Aceituno, J. V., Rodríguez-Ariza, L., & Garcia-Sanchez, I. M. (2013). The role of the board in the dissemination of integrated corporate social reporting. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 20(4), 219-233.
15. Frias-Aceituno, J. V., Rodríguez-Ariza, L., & Garcia-Sánchez, I. M. (2014). Explanatory factors of integrated sustainability and financial reporting. *Business strategy and the environment*, 23(1), 56-72.
16. García-Sánchez, I. M., & Noguera-Gámez, L. (2018). Institutional investor protection pressures versus firm incentives in the disclosure of integrated reporting. *Australian Accounting Review*, 28(2), 199-219.
17. García-Sánchez, I. M., Martínez-Ferrero, J., & Garcia-Benau, M. A. (2019). Integrated reporting: The mediating role of the board of directors and investor protection on managerial discretion in munificent environments. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 26(1), 29-45.
18. Ghani, E. K., Jamal, J., Puspitasari, E., & Gunardi, A. (2018). Factors influencing integrated reporting practices among Malaysian public listed real property companies: a sustainable development effort. *International Journal of Managerial and Financial Accounting*, 10(2), 144-162.
19. Greiling, D., & Grüb, B. (2014). Sustainability reporting in Austrian and German local public enterprises. *Journal of Economic Policy Reform*, 17(3), 209-223.
20. Greiling, D., Traxler, A. A., & Stötzer, S. (2015). Sustainability reporting in the Austrian, German and Swiss public sector. *International Journal of Public Sector Management*.
21. Guthrie, J., & Parker, L. D. (1989). Corporate social reporting: a rebuttal of legitimacy theory. *Accounting and business research*, 19(76), 343-352.
22. Hofstede, G. (1984). *Culture's consequences: International differences in work-related values* (Vol. 5). sage.

23. Hofstede, G., Hofstede, G. J., & Minkov, M. (2005). *Cultures and organizations: Software of the mind* (Vol. 2). New York: Mcgraw-hill.
24. Katsikas, E., Rossi, F. M., & Orelli, R. L. (2016). *Towards integrated reporting: Accounting change in the public sector*. Springer.
25. Lai, A., Melloni, G., & Stacchezzini, R. (2016). Corporate sustainable development: is 'integrated reporting' a legitimation strategy?. *Business Strategy and the Environment*, 25(3), 165-177 Luke, 2010.
26. Nakib, M., & Dey, P. K. (2018). The Journey towards Integrated Reporting in Bangladesh. *Asian Economic and Financial Review*, 8(7), 894-913.
27. OECD (2015), *OECD Guidelines on Corporate Governance of State-Owned Enterprises, 2015 Edition*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/9789264244160-en>.
28. Patten, D. M. (1992). Intra-industry environmental disclosures in response to the Alaskan oil spill: a note on legitimacy theory. *Accounting, organizations and Society*, 17(5), 471-475.
29. Ragin, C. C. (2009). *Redesigning social inquiry: Fuzzy sets and beyond*. University of Chicago Press.
30. Rivera-Arrubla, Y. A., Zorio-Grima, A., & García-Benau, M. A. (2017). Integrated reports: disclosure level and explanatory factors. *Social Responsibility Journal*, 13(1), 155-176.
31. Rupley, K. H., Brown, D., & Marshall, S. (2017). Evolution of corporate reporting: From stand-alone corporate social responsibility reporting to integrated reporting. *Research in accounting regulation*, 29(2), 172-176.
32. Schneider, C. Q., & Wagemann, C. (2010). Standards of good practice in qualitative comparative analysis (QCA) and fuzzy-sets. *Comparative Sociology*, 9(3), 397-418.
33. Setia, N., Abhayawansa, S., Joshi, M., & Huynh, A. V. (2015). Integrated reporting in South Africa: some initial evidence. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, 6(3), 397-424.
34. Sofian, I., & Dumitru, M. (2017). The compliance of the integrated reports issued by European financial companies with the international integrated reporting framework. *Sustainability*, 9(8), 1319.

35. Van der Laan Smith, J., Adhikari, A., & Tondkar, R. H. (2005). Exploring differences in social disclosures internationally: A stakeholder perspective. *Journal of accounting and public policy*, 24(2), 123-151.
36. Vaz, N., Fernandez-Feijoo, B., & Ruiz, S. (2016). Integrated reporting: an international overview. *Business Ethics: A European Review*, 25(4), 577-591.
37. Vitolla, F., Raimo, N., & Rubino, M. (2019). Appreciations, criticisms, determinants, and effects of integrated reporting: A systematic literature review. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 26(2), 518-528.
38. Woodside, A. G. (2013). Moving beyond multiple regression analysis to algorithms: Calling for adoption of a paradigm shift from symmetric to asymmetric thinking in data analysis and crafting theory.

